

داستان چگونگی و چرائی خلقت انسان براساس دیدگاه ثقلین (قرآن و اهل بیت(ع))

قال رسول الله(ص): انی تارک فیکم الثقلین کتاب الله وعترتی ما ان تمسکتُم بهما لن تضلوا ابداً:
کتاب الله فیه الهدی والنور حبل ممدود من السماء الی الارض وعترتی اهل بیتی وان اللطیف الخبیر قد
اخبرنی انهما لن یفترقا حتی یردا علی الحوض وانظروا کیف تخلفونی فیهما (مستدرک حاکم ج ۳ ص ۱۲۴)
من در میان شما دو امانت نفیس و گرانبها می گذارم یکی کتاب خدا قرآن و
دیگری عترتم را. تا وقتی که از این دو تمسک جویند، هرگز گمراه نخواهید شد و این
دو یادگار من هیچ گاه از هم جدا نمی شوند. تا کنار چشمه کوثر بر من وارد شوند.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا (فقهاء از این قسمت استفاده کرده اند که

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ (اصل در خوردنی ها حلیت است)

وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

این آیه پیش درآمد و تیتري به آیات داستان آدم(ع) است که ای بشر با این

عزیزی تو را خلق کرده ام این همه نعمت داده ام به همه یا بیشتر مخلوقات

تو را برتری داده ام و این هم رفتار تو.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً

• زمان این گفتگو بعد از سجده ملائکه بر آدم بوده است دلیل:

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ * فَإِذَا سَوَّيْتَهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ (ص - ۷۱ و ۷۲)

[یاد کن] هنگامی را که پروردگارت به فرشتگان گفت: همانا من بشری از گل خواهم آفرید. پس زمانی که اندامش را درست و نیکو نمودم و از روح خود در او دمیدم، برای او سجده کنید.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً

- از این استفاده می شود که از اول اراده خداوند سبحان این بود که انسان در روی همین زمین ماندنی است و اینکه انسان از اول در جنه باشد و در آن زندگی کند اصلاً چنین اراده ای از اول نبود و بلکه اراده خداوند سبحان این بود که انتقال یافت و زمین را آباد نماید. هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا (هود - ۶۱)
- او خدایی است که شما را از زمین پرورانید کرد و از شما در آن طلب آبادنی نمود.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً

- از اینکه آدم(ع) در روی زمین ماندنی است استفاده می شود که "جنة" مسلماً نمی تواند که در آسمان بوده باشد چون امکان ندارد که خداوند سبحان بگوید می خواهم روی زمین خلیفه قرار دهم اما خود آدم در بهشت و آسمان باشد.
- یکی هم اینکه معنا ندارد که آدم را در زمین از خاک خلق می کند خَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ (اعراف - ۱۲) بعد او را ببرد به بهشت موعود بنابراین این «جنة» بهشت هر چه است در روی زمین بوده است.
- اراده خدا این شخص را خلق کرده بود که بر روی زمین باشد با این وجود آن بهشت چه بوده است که به او می گوید مواظب باش از آن بیرون نروی. اینها یک مطالبی است که باید با اهل قرآن بود تا خداوند الهام کند! روح ناپاک، با قرآن طیب و طاهر نمی تواند تماس پیدا کند.

قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ

- ملائکه که به فرمان خداوند سبحان به آدم (که ترکیبی از آب و خاک بود) سجده کرده بودند در برابر این اراده الهی (جانشین قرار دادن انسان در روی زمین) گفتند بار الهی ما می دانیم این خلیفه ای که در روی زمین قرار دادی ترکیب او در دست ماست در او قوه غضبیه و قوه شهویه و قوه وهمیه است و وضع او برای ما مشخص است. او فساد خواهد کرد و خون ها خواهد ریخت.

- ملائکه با دیدن ترکیبات بدن آدم که از خاک و آب است دانستند که در او قوه شهویه و قوه غضبیه است. با ملاحظه این ترکیبات ملائکه به خاصیت او پی بردند. مانند اینکه اجزا یک دارویی را تشریح کنی خاصیت آن فهمیده می شود

قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ

- سجده ملائکه به ادم(ع) و بنی ادم بود و شیطان هم به ادم(ع) و بنی ادم سجده نکرد.

- شیطان بعد از طرد شدن و هنوز زمانیکه ادم از بهشت بیرون نشده می گوید اگر زنده بمانم اُحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا (جز تعداد اندکی همه را فاسد می کنم. اسراء - ۶۲).

- شیطان در جایی دیگر می گوید اگر امان بدهی زنده بمانم هم خود او را اغوا خواهم کرد و هم ذریه اش را قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (به عزت سوگند همه آنان را گمراه می کنم. ص - ۸۲)

و قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ

- گویا ملائکه چنین گفتند با وجود ما که آسمان را اداره می کنیم (فالمدبرات امرا) و آسمان ها را با تقدیس و تسبیح خود اباد می کنیم اجازه بده به زمین هم نازل شویم و تو را تسبیح و تقدیس بگوییم و کارهایی کنیم که پروردگارا به تو اشکال نشود. تسبیح ذات مقدس تو را از نقض منزّه کنیم
- « لَکَ » برای چشم و هم چشمی نه بلکه تنها برای تو

و قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

- ملائکه بر انسان حسادت نکردند و یا به خداوند هم اعتراض نکردند خداوند هم در ادامه آیه ملائکه را ملامت نکرد که فضول! حرف اضافه نزن بلکه فرمود سوال شما عیبی ندارد اما «إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ» من چیزهایی می دانم که شما نمی دانید. ملائکه همیشه مددکار و خیرخواه و دعاگو برای ترقی و تکامل انسان ها هستند. وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ (شوری - ص)
- شما به ظاهر امر نگاه می کنید بله خون هایی خواهند ریخت و افسادهایی خواهند کرد، اما کار مافوق آن است، اصلاح طلبانی هم خواهند بود که روی زمین را گوشه ای از بهشت قرار خواهند داد همیشه انسان باید همه جانبه باید نگاه کند.

جمع بندی آیه **وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ** (بقره - ۳۰)

و آن زمان را یاد آر که پروردگارت به فرشتگان گفت: به یقین جانشینی در زمین قرار می دهم. گفتند: آیا موجودی را در زمین قرار می دهی که در آن به فساد و تباهی برخیزد و به ناحق خون ریزی کند و حال آن که ما تو را همواره با ستایشت تسبیح می گوئیم و تقدیس می کنیم. [پروردگار] فرمود: من از این جانشین و قرار گرفتنش در زمین اسراری] می دانم که شما نمی دانید.

به موجب آیه ۲۹ سوره حجر و آیه ... سوره ص این گفتگو بعد از خلقت آدم و سجده ملائکه به آدم و سرپیچی شیطان است. در این گفتگو خداوند پیشنهاد می دهد که می خواهیم آدم را خلیفه زمین قرار دهیم تصور ملائکه تا قبل از این سخن این بود که خداوند مخلوقی خلق کرده است که مشغول باشد با این صحبت دیدند که صحبت دیگری است در اینجا بود که ملائکه معصوم عرضه داشتند ما ترکیب او را مشاهده کردیم با وجود این اجزایی که در او است (شهوت، غضب، وهم) این تیپ در روی زمین ماجراهای عجیبی از فساد و خونریزی پیش خواهد آورد خداوند سبحان فرمود من مطالبی می دانم که شما نمی دانید.

خمیره آدم(ع) و بنی آدم(ع) گِل مخلوط و ترکیب ظاهر آب و خاک است و به هر قالب می افتد و نرم است.

خمیره آدم عبارت از فروتنی است. که اُذَلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ(مائده - ۴۵) معنای اعزه که نسبت به مومن فروتن است. مسلم از خلق از گِل. بدان آن را به هر قالبی بیاندازیم می شود اما مشروط به اینکه حق باشد. فلذا در اخبار است که مومن مانند شتر است (در راه حق به هر کجا باشد که می رود. در مومن فروتنی توضع لازم ایمان است چطور گِل را لگد می کند. کافر که کافر است انسان اگر با او با ادب رفتار کند مانعی ندارد (و ان جالسک یهودی) حساب دین جدا، ظواهر جدا. اگر بنا باشد به اینکه در مورد یهودی و مسیحی و بی دین حسن رفتار باشد بیند در مورد مومن چگونه باید باشد. در همه اینها دین اجازه داده است مگر اینکه با یک عنوان ثانوی.

چرا ملائکه خلیفه خداوند در روی زمین نشدند؟
دلیل برتری انسان بر ملائکه چیست؟
چرا خداوند دستور داد ملائکه به آدم سجده کنند؟

